

Catherine Diamond

Đại học Soochow

Đài Bắc, Đài Loan

diamond_catherine@yahoo.com

Hồ Nguyệt Cô Thành Người

Các nhân vật:

- Hồn ma của Cự Rùa, chú rùa già từng sống trong hồ Hoàn Kiếm, Hà Nội.
- Hồ Nguyệt Cô, con cáo cái – được thể hiện qua 3 diễn viên khác nhau.
- Hồ Tinh, cửu vĩ hồ, chồng của Hồ Nguyệt Cô.
- Ly Tinh, nhân viên kiểm lâm mặt đỏ.
- Tiết Giao, thợ săn trộm mặt đỏ.
- Mụ Năm (nghỉ phạm mang bí số 5), Người phụ nữ buôn lậu động vật hoang dã.

Cảnh 1

Hồ Nguyệt Cô #1, một con cáo lông đỏ, đang nói chuyện với Cự Rùa, một con rùa bóng lớn.

Hồ Nguyệt Cô	Không, ta không làm đâu.
Cự Rùa	Người cũng biết là ta chẳng nhờ người nếu còn cách khác.
Hồ Nguyệt Cô	Ông hãy kêu người khác làm đi.
Cự Rùa	Không ai hội đủ phẩm chất cần thiết cho công việc này hơn người cả.
Hồ Nguyệt Cô	Đó là gì? Bộ lông đỏ rậm rạp? hay một cái mũi thính?
Cự Rùa	Đúng là bộ lông đáng yêu của người cũng là 1 lý do, nhưng... nhưng...
Hồ Nguyệt Cô	Ông cứ nói!
Cự Rùa	Khả năng tùy cơ ứng biến của người.
Hồ Nguyệt Cô	Ý ông là gian manh xảo quyệt à?
Cự Rùa	Ồ, đúng vậy.
Hồ Nguyệt Cô	Ông dùng lời lăng mạ để tăng bốc ta đấy à?
Cự Rùa	Đó là khả năng trời phú của người mà, tùy vào cách chúng được dùng thôi.
Hồ Nguyệt Cô	Vậy ông muốn ta làm thế nào?
Cự Rùa	Người sẽ làm cho loài người mắc bẫy, lấy sự tham lam và tàn ác của họ chống lại họ.
Hồ Nguyệt Cô	Không đâu, con người ghét chúng ta, họ có thể giết chúng ta mà chẳng cần lý do. Họ quá dã man. Ta sẽ không thâm nhập vào xã hội của họ. Nguy hiểm lắm.
Cự Rùa	Trong hoàn cảnh đó, người sẽ là một phụ nữ xinh đẹp chứ không phải là một con cáo nữa đâu.
Hồ Nguyệt Cô	À, hóa ra tôi hóa thành một trong số những linh hồn cáo cái chuyên đi quyến rũ để

	tiêu diệt bọn đàn ông. Ông lại lái từ kiểu xấu xa này sang kiểu khác. Chẳng có gì khiến tôi hứng thú nhận vụ này hết.
Cụ Rùa	Nhưng muôn loài đang trông chờ vào người. Một số loài thậm chí sẽ bị tuyệt chủng trong thập niên tới nếu chúng ta không hợp tác với nhau.
Hồ Nguyệt Cô	Nhưng mà chúng ta chết đi vì nhiều lý do – Mình ta không thể nào giải quyết hết mọi vấn đề, nào là săn bắn trộm, phá rừng, ô nhiễm, xã hội phát triển...
Cụ Rùa	Tất cả những điều này là dấu hiệu của cùng một căn nguyên – đó là sự thiếu tôn trọng lẫn nhau.
Hồ Nguyệt Cô	Như tất cả loài vật, con người cũng chỉ quan tâm tới đồng loại của họ thôi. Đối với họ, các loài khác chỉ đơn thuần là thức ăn mà họ có thể ngược đãi mà không bị trừng phạt. Chúng ta nằm ngoài chuẩn mực đạo đức của họ.
Cụ Rùa	Đúng vậy. Cho nên người mới phải thuyết phục họ rằng họ phải bảo vệ chúng ta vì lợi ích của chính họ.
Hồ Nguyệt Cô	Khó lắm đó. Chúng ta đâu có quan trọng gì – thậm chí họ còn không bao giờ nhận ra khi nào thì một loài sẽ mãi mãi biến mất. Chúng ta tan biến ngay cả trong trí nhớ. Chẳng ai bận tâm đâu.
Cụ Rùa	Chúng ta bận tâm. Chúng ta cũng yêu quý cuộc sống nhiều như họ, và chính người sẽ mang đến cơ hội tốt nhất để chúng ta tiếp tục tồn tại. Người phải trở thành người và tìm cách ngăn cản họ.
Hồ Nguyệt Cô	Bằng cách nào?
Cụ Rùa	Người hãy ngồi thiền.
Hồ Nguyệt Cô	Không phải. Ý ta là ngăn cản bằng cách nào?
Cụ Rùa	Người phải tìm ra một người mặt đỏ.
Hồ Nguyệt Cô	Gì cơ? Sao lại mặt đỏ chứ?
Cụ Rùa	Thật ra hồng thì đúng hơn.
Hồ Nguyệt Cô	Ý ông là một người phương Tây hả?
Cụ Rùa	Người có xem <i>Hát bội</i> không? Đồ có nghĩa hấn là người chân thật, gan dạ và lương thiện. Đó là kiểu đàn ông tốt nhất đó.
Hồ Nguyệt Cô	Rồi sau đó thì sao? Chiến đấu với hấn hả?
Cụ Rùa	Cắm dõ hấn!
Hồ Nguyệt Cô	Ta đã có phu quân rồi!
Cụ Rùa	Lúc đó người không phải người.
Hồ Nguyệt Cô	Hấn là chiến binh à?
Cụ Rùa	Hấn chiến đấu, nhưng mà khác trước kia, hấn không dùng gươm.

Hồ Nguyệt Cô	Ông nói vậy tức là ta không thể hiện được khả năng võ thuật của mình sao?
Cụ Rùa	Đừng lo. Một lúc nào đó ngươi sẽ thấy nó có ích thôi.
Hồ Nguyệt Cô	Vậy còn việc thiền này thì sao?
Cụ Rùa	Kéo dài 1000 năm.
Hồ Nguyệt Cô	Cái gì? Ngồi bắt chéo chân và lằm bằm tụng kinh hả? Rồi không ăn cả sóc và chuột sao?
Cụ Rùa	Đúng vậy. Đó là một sự biến đổi vất vả.
Hồ Nguyệt Cô	Không lẽ để quay lại làm cáo thì ta sẽ mất thêm 1000 năm nữa hả? Ta nghĩ chồng ta không đợi lâu vậy được đâu.
Cụ Rùa	Không, ngay sau khi vứt bỏ Ngọc Người, ngươi sẽ lập tức trở lại như cũ.
Hồ Nguyệt Cô	Ông khiến ta thấy như thể mình đánh mất trinh tiết vậy. Ông biết ta có con rồi mà.
Hồ Tinh	<i>(chạy vào)</i> Hồ Nguyệt Cô, ta vừa hay tin. Đừng đi. Gia đình cần có nàng. <i>(Nói với Cụ Rùa)</i> Ông không thể đưa nàng đi, nàng còn 3 đứa con nhỏ. Một mình ta chẳng thể nào nuôi dưỡng và bảo vệ chúng.
Cụ Rùa	Ta đã gọi em gái nàng đến ở cùng ngươi. Những gia đình nhà cáo luôn giúp nhau trong cơn hoạn nạn. Nàng ấy sẵn sàng gác lại việc gia đình của nàng để giúp cho nhà ngươi. <i>(Nói với Hồ Nguyệt Cô)</i> Ngươi đừng lo lắng. Muông thú cũng sẽ bảo vệ gia đình ngươi trong khi ngươi vắng nhà. <i>(Nói với Hồ Tinh)</i> Ngươi nên ủng hộ nàng ấy làm việc này thay vì khiến nàng lo lắng. <i>(rời khỏi)</i>
Hồ Tinh	Ta không làm được. Ta ích kỷ và chỉ muốn nàng ở nhà.
Hồ Nguyệt Cô	<i>(nói đùa)</i> Phải chăng chàng sợ rằng thiếp sẽ yêu một con người?
Hồ Tinh	Không phải, tất nhiên là không phải vậy rồi. Ừ, đúng vậy đó. Ta biết loài người xảo quyệt tới mức nào.
Hồ Nguyệt Cô	Đừng lo lắng về chuyện đó nữa. Thiếp làm điều này vì chúng ta, vì con cái chúng ta để chúng không phải sống trong sợ hãi và đói khát.
Hồ Tinh	<i>(thở dài)</i> Vậy nếu nàng buộc phải làm như thế thì nàng cứ đi đi, nhưng nàng cũng chớ bao giờ tự tin quá, khi đó nàng sẽ mắc sai lầm.
Hồ Nguyệt Cô	Chàng biết là thiếp sẽ cẩn thận mà.
Hồ Tinh	Ta vẫn còn một linh cảm bất an khác. Kể cả khi nàng bình an quay về, nàng cũng sẽ khác trước. Trải nghiệm làm con người của nàng sẽ chia cách chúng ta mất. Có lẽ nàng sẽ không còn yêu ta nữa, và sẽ xem thường loài cáo, sẽ cho rằng chúng ta chẳng là gì, chỉ là những con vật ác độc mà thôi.
Hồ Nguyệt Cô	Không bao giờ. Thiếp chỉ nguyện trang làm con người. Nếu tìm được cách để sống sót trở về thì tất cả mong muốn của thiếp chính là một cuộc sống bình yên bên gia

	đình mình. Thiếp sẽ cố gửi tin về cho chàng. Hãy để ý bất cứ dấu hiệu nào khác thường chàng nhé.
Hồ Tinh	Sự biến đổi khí hậu đã làm cho các dấu hiệu trong tự nhiên đảo lộn. Nhưng nàng cũng đừng lo lắng về gia đình chúng ta. Nàng hãy nghĩ cho sự an toàn của nàng, và nhanh chóng quay về với ta và con.
Hồ Nguyệt Cô	Thiếp sẽ luôn nghĩ về chàng.
Tắt đèn	
Cảnh 2	
<i>Trong rừng</i>	
Hồ Nguyệt Cô	Ta đã ăn chay và ngồi thiền trong 1000 năm. Thời gian tu luyện của ta sắp hết rồi. Ta tự hỏi là cuối cùng ta có hóa thành con người hay không, ta nhắm mắt lại lần cuối thôi. <i>(cô ấy thốt ra câu thần chú, nhảy điệu múa hóa thành người, một mình hoặc đồng hành giữa cáo và người; đổi diễn viên) Ho Nguyệt Co #2. (đã thành người)</i> Ôi sao mà chóng mặt thế này, mắt và tai của ta cách quá xa mặt đất. Cái đuôi đáng yêu của ta cũng biến mất rồi... ôi không. Ta vẫn còn đau. <i>(Đánh hơi, sờ vào mũi)</i> . Ta chẳng nghĩ thấy gì hết. Cái mũi mới thật vô tích sự. Nó không giúp ta biết được có ai quanh đây không, ta nên dè chừng ai, ta nên săn loài nào. Bàn mặt của ta có vẻ nhạt nhẽo và xấu xí! Có 2 chân quá dài trong khi 2 cái còn lại thì quá ngắn. Ít ra thì quần áo cũng khá là đẹp - vải lụa mềm mại. Mà bây giờ ta phải làm gì đây?
Hồ Nguyệt Cô	<i>(say sưa với bộ dạng mới của chính mình, thỉnh thoảng hít thở.)</i> Có người tới. <i>(Cô ấy nấp sau một cái cây; Ly Tinh, một người kiểm lâm tiến đến cái cây và lấy cái máy quay phim gắn trên đó, một cái bẫy ghi hình.)</i>
Ly Tinh	Để xem ta có được gì nào. Ô tuyệt quá. Một con chồn Bắc Mỹ! Con chồn đẹp quá. Trông nó khỏe thật. Chúng ta chưa bao giờ thấy con nào như vậy trong khu này. Đúng là tin tốt. Và gì nữa đây? Một con tê tê mẹ với con của nó trên lưng. Ta phải kiểm tra lại chúng nếu không chúng sẽ chóng bị giết hại mất. Chí ít thì khoảnh rừng này vẫn chưa hết hẳn. Còn gì thêm nữa không ta? Cái gì vậy? Một con người à? Khoan đã, trông không giống một tên thợ săn trộm. Hình ảnh này nhè quá nên ta không thấy rõ mặt hẳn, nhưng sao trang phục trông kì lạ thế. <i>(Hồ Nguyệt Cô bước ra)</i>
Hồ Nguyệt Cô	Chắc là ông thấy tôi đó.
Ly Tinh	<i>(vẫn còn nhìn vào máy quay)</i> Chắc là vậy <i>(ngước lên nhìn, quá ngạc nhiên)</i> Chắc vậy thật rồi! Đúng là cô! Không đúng! Cô là ai? Cô đang làm gì ở đây vậy hả?
Hồ Nguyệt Cô	Nhà tôi không xa chỗ này lắm. Tôi đến tắm suối. Như vậy có được không?

Ly Tinh	Không được. Phải được cho phép thì cô mới được tới đây. Cô phải đi ngay.
Hồ Nguyệt Cô	Vậy sao ông lại được phép ở đây?
Ly Tinh	Tôi là kiểm lâm. Tôi đã làm việc cho dự án của Quỹ Quốc tế Bảo tồn Thiên nhiên để xem có con tê giác một sừng nào còn sống hay không. Dự án đã kết thúc, và loài tê giác được công bố đã tuyệt chủng tại Việt Nam. Bây giờ hơn 300 loài đã ra đi mãi mãi, và hơn 100 loài khác đang trên bờ tuyệt chủng.
Hồ Nguyệt Cô	Vậy hiện giờ ông đang làm gì?
Ly Tinh	Người ta cho rằng tê giác đã tuyệt chủng cách đây 20 năm, nhưng sau đó chúng tôi lại tìm thấy một con. Rồi những năm sau đó chúng tôi không bắt gặp con nào nữa, nhưng lại tìm thấy phân của nó nên chúng tôi lại hy vọng. Mà kết quả kiểm tra ADN lại cho thấy đó là phân của 1 cá thể động vật thôi. Tháng trước chúng tôi tìm được xác của một con tê giác, nó bị bắn ở chân và bị cưa mất cái sừng. Thế là hết. Nhưng tôi không tin đó là con cuối cùng đâu. Tôi không thể nào chấp nhận cả một loài đã bị xóa sổ trong thời đại mình. Nhưng người ta lấy đi sừng của nó để làm gì cơ chứ? Làm trang sức rẻ tiền à? hay làm thuốc giả? Nghĩ tới mà tôi sôi máu.
Hồ Nguyệt Cô	<i>(nhìn sẫm soi Ly Tinh)</i>
Ly Tinh	Cô đang nhìn gì vậy?
Hồ Nguyệt Cô	Có phải ông là người mặt đỏ không?
Ly Tinh	Tất nhiên là không rồi.
Hồ Nguyệt Cô	<i>(tiếp tục nhìn Ly Tinh, chạm vào mặt ông ta)</i>
Ly Tinh	Thôi đi! <i>(ông xấu hổ/ đỏ mặt)</i>
Hồ Nguyệt Cô	A, giờ ông là một người mặt hồng rồi này, và càng ngày càng đỏ hơn đó!
Ly Tinh	Đâu có! Cô hãy đi đi. Cô đang cản trở công việc của tôi đấy.
Hồ Nguyệt Cô	Việc gì? Chẳng phải ông đang tự lừa dối mình và lãng phí thời gian hay sao?
Ly Tinh	Cũng có thể là vậy, nhưng tôi sẽ không bỏ cuộc đâu. Với lại, tôi còn kiểm tra những loài đang gặp nguy hiểm khác nữa.
Hồ Nguyệt Cô	Ông có thể làm gì giúp chúng?
Ly Tinh	Bắt bọn thợ săn trộm. Trừng phạt mấy đứa buôn bán. Làm cho mọi người phần nộ trước việc buôn bán bất hợp pháp. <i>(chỉ vào máy quay)</i> Hãy nhìn chú chồn tuyệt đẹp này. Tôi phải bảo vệ nó chứ.
Hồ Nguyệt Cô	Thật sao? Thật quý hóa khi tìm được một người sẵn sàng chiến đấu với những người khác vì quyền được sống của các loài động vật.
Ly Tinh	Đó là trách nhiệm của tôi.
Hồ Nguyệt Cô	Trách nhiệm của một viên kiểm lâm à?

Ly Tinh	Của một người sống trong thời đại này.
Hồ Nguyệt Cô	Tôi hiểu rồi. Ông có thấy con cáo đỏ nào không?
Ly Tinh	Ồ, cáo sống quanh đây thôi, nhưng mà thời gian gần đây tôi chẳng thấy con nào hết.
Hồ Nguyệt Cô	Ông có cho là chúng bị tuyệt chủng rồi không?
Ly Tinh	Không đâu, chúng thông minh và biết thích nghi mà.
Hồ Nguyệt Cô	Có lẽ việc công bố tuyệt chủng sẽ giúp các loài được an toàn hơn đó. Đám thợ săn trộm cũng sẽ từ bỏ việc tìm kiếm chúng.
Ly Tinh	Nhưng cô cũng biết đó, không chỉ có bọn thợ săn trộm đâu, cuộc sống phát triển, môi trường sống bị phá hủy, các bác nông dân thì mở rộng diện tích nuôi trồng trong rừng. Chính phủ cần thuê thêm người bảo vệ chúng và giáo dục mọi người cách để cùng tồn tại.
Hồ Nguyệt Cô	Có lẽ tôi có thể giúp được đó. Tai và mắt tôi khá tốt để phát hiện các sinh vật trước khi chúng đến gần máy quay của ông. Thậm chí tôi còn có thể giúp ông tìm ra lũ săn trộm.
Ly Tinh	Tôi không nghĩ thế đâu. Phải là người được đặc huấn mới làm được.
Hồ Nguyệt Cô	Tôi là cư dân trong rừng mà.
Ly Tinh	<i>(cười lớn)</i> Trong bộ dạng đó hả? Trông cô như một công nương trong vở tuồng <i>Hát bội</i> vậy đó.
Hồ Nguyệt Cô	Ông không nên để bị quần áo đánh lừa. Thay đồ dễ thôi mà. Nếu tôi diện phù hợp hơn thì ngày mai ông sẽ gặp tôi tại đây chứ?
Ly Tinh	Tất nhiên tôi rất thích có thêm bạn đồng hành, nhưng mà nguy hiểm lắm. Đám săn trộm sẽ không ngần ngại giết người với số thù lao chúng được trả.
Hồ Nguyệt Cô	Ông dám liều mạng như vậy thì tôi cũng không ngại mạo hiểm cùng ông.
Tắt đèn	
Cảnh 3	
<i>Ly Tinh rảo bước trong rừng</i>	
Ly Tinh	Ta biết cô ta sẽ không xuất hiện. Ất hẳn là lần trước gặp nhau cô ả đã khiếp vía rồi. Ta phải tìm hiểu xem cô ta thật sự làm gì ở nơi này. Chắc chắn cô ta chẳng phải là một người sinh sống tại đây. Cũng có thể cô ta làm việc cho một tên săn trộm và tìm cách làm ta sao nhãng bồn phận. <i>(chú ý đến một thứ trên mặt đất)</i> Máu! Có con gì vừa mới bị giết rồi. <i>(Hồ Nguyệt Cô bước ra)</i> Cô đây à?
Hồ Nguyệt Cô	Tôi chờ ông này giờ.
Ly Tinh	<i>(Nghĩ ngợi)</i> Cô biết gì về vụ này?

Hồ Nguyệt Cô	Tôi đâu có chứng kiến nó xảy ra như thế nào. Cái xác chưa bị lôi đi nhưng chắc là do một người bắt được. <i>(Cô ấy cúi xuống mặt đất đánh hơi)</i> Đúng là một người đã làm. Hắn đi hướng kia.
Ly Tinh	Tôi có một máy quay khác đặt cách đây khoảng nửa dặm. Hãy xem thử thế nào đi.
Hồ Nguyệt Cô	<i>(họ cùng đi, đột nhiên cô ấy kéo ông ta lại)</i> Coi chừng!
Ly Tinh	<i>(lấy 1 cây gậy thọc xuống)</i> À, một cái bẫy. Sao cô biết được ở đây có bẫy vậy?
Hồ Nguyệt Cô	Lá cây được phủ lên nhìn rất giả tạo.
Ly Tinh	Cô giỏi lắm. Chúng ta có thể cần thêm những viên kiểm lâm như cô.
Hồ Nguyệt Cô	Tất nhiên ông có thể mà. Ông cần phải tư duy giống một con vật.
Ly Tinh	<i>(họ nghe tiếng chim và ngược lên nhìn)</i> Sếu đầu đỏ, đang trên đường di cư từ vùng Siberia lạnh giá. Thật là kì diệu, làm sao mỗi năm chúng bay rất xa mà vẫn luôn tìm được đúng hướng đến chỗ cũ như vậy.
Hồ Nguyệt Cô	<i>(nhặt lên một con sếu đã chết)</i> Con này đã không thực hiện được việc đó. Nó bị chết đói. Trong ao không đủ cá cho nó. Con người đã bắt sạch, chẳng còn lại gì cho lũ sếu.
Ly Tinh	Quá nhiều người phải vật lộn để tồn tại. Họ muốn biến những vùng ngập nước thành đồng lúa.
Hồ Nguyệt Cô	Đúng là quá nhiều người.
Ly Tinh	<i>(chạy tới phía trước)</i> Kia là cái máy quay thứ hai của ta. Khốn kiếp! Nó hư rồi. Có đĩa nào đó đã đập nó.
Hồ Nguyệt Cô	Chắc chắn thằng săn trộm vẫn còn đâu đây. Ông hãy ăn trưa và nghỉ chút đi. Còn tôi sẽ xem hắn đi hướng nào.
Ly Tinh	<i>(ăn một mình)</i> Cô gái này tuyệt thật. Thường thì phụ nữ đâu có thích vô rừng. Họ sợ rắn. Ta thậm chí còn chưa thấy một người thợ săn nào tinh thông như thế. Nếu ta có được kỹ năng của cô ta, ta sẽ không phải lệ thuộc quá nhiều vào công nghệ. <i>(ngủ)</i>
Hồ Nguyệt Cô	<i>(chạy)</i> Dậy mau! Có người tới. <i>(họ nấp và chờ khá lâu)</i>
Ly Tinh	<i>(sau một lúc lâu)</i> Cô chắc có người đang tới không?
Hồ Nguyệt Cô	Chắc.
Ly Tinh	<i>(1 phút sau)</i> Cô chắc chứ?
Hồ Nguyệt Cô	Suyt!
Tiết Giao	<i>(hắn vào, vác theo một con hoẵng đã chết trên vai. Sau khi nghe tiếng 'suyt' của Hồ Nguyệt Cô, hắn dừng bước. Hắn ném một viên đá về hướng hai người kia. Không có gì xảy ra. Hắn cười lớn.)</i> Tao nghĩ là thằng kiểm lâm ngu ngốc đó có thể

	ở đâu đây. Chắc chắn nó phát điên vì tao đã phát nát cái máy quay của nó. Nó không biết là máy cái máy quay đó rất có ích cho tao. Tao cũng có thể quan sát bọn thú giỏi chẳng kém thằng kiếm lâm đó, và cái máy quay đó đã cho tao biết con hoẵng này ở gần đây. Con này sẽ rất có giá.
Ly Tinh	<i>(ông ấy rúng kèm nén cơn giận)</i>
Hồ Nguyệt Cô	Hãy kiên nhẫn đi. Chúng ta sẽ tóm được hắn.
Ly Tinh	Tôi có súng và có thể bắt hắn cùng với vật chứng.
Hồ Nguyệt Cô	Chờ đã. Cái chúng ta muốn là theo dõi hắn để bắt luôn bọn người mua những gì hắn bán.
Ly Tinh	Tôi sẽ báo cho cấp trên ngay khi điện thoại tôi bắt được sóng.
Hồ Nguyệt Cô	Tôi sẽ theo sau hắn. Tôi di chuyển nhẹ nhàng hơn ông nhiều. Ông cứ ở xa phía sau được rồi.
Ly Tinh	Thôi được, đừng để mất dấu hắn nhé.
Tiết Giao	<i>(thọc vào đống lá cây)</i> Mẹ kiếp! Chúng nó lấy mất cái bẫy rồi. Tao biết quanh đây có lũ khỉ mà. Tao sẽ đặt một cái bẫy khác. <i>(đặt bẫy rồi bỏ đi, Hồ Nguyệt Cô đi theo sau)</i>
Ly Tinh	<i>(chạy vào)</i> Bọn nó đi quá nhanh. Ta hy vọng cô ta không để mất dấu hắn. <i>(chân ông ấy đập trúng cái bẫy)</i> Aaa! <i>(ông ấy cố tự giải thoát khỏi cái bẫy, ông ấy gỡ được chân ra nhưng đã bị thương, và chậm chạp khập khiễng bước đi)</i>
Tắt đèn	
Cảnh 4	
<i>Hồ Nguyệt Cô đi theo Tiết Giao vào một cửa hàng và rình nghe họ trao đổi như sau.</i>	
Mụ Năm	Tiết Giao. Lâu rồi không gặp. Quý Quốc té Bảo tồn Thiên nhiên khiến mày sợ rồi hả?
Tiết Giao	Tôi mà sợ à? Chính bà mới là người phải chi một khoản lớn để được tại ngoại cơ mà.
Mụ Năm	Ồ, thiệt là đau lòng khi Chính phủ thiêu hủy hết đám sừng tê và ngà voi đó.
Tiết Giao	Đừng lo. Khi sự quan tâm của đám truyền thông không còn nhiều nữa thì việc kinh doanh lại về quỹ đạo cũ thôi.
Mụ Năm	Thực ra thì như vậy lại hay. Việc thiêu hủy làm cho ngà voi lên giá. Bất cứ chuyện gì chúng làm để ngăn cản chúng ta cũng chỉ khiến cho hàng hóa ngày càng trở nên quý hiếm.
Tiết Giao	Đâu có mất mát gì đúng không? Người bên Quý Quốc té Bảo tồn Thiên nhiên đã quay về sau khi tuyên bố tê giác một sừng tuyệt chủng. Nhưng tiền của họ vẫn

	giúp cho các kiểm lâm tuần tra vườn quốc gia. Động vật đặc trưng theo vùng đang ngày càng trở nên khan hiếm.
Mụ Năm	Chắc tầm nhìn của mày đang bắt đầu kém đi rồi đó.
Tiết Giao	Đó không phải là vấn đề. Đáng nói là có quá nhiều thợ săn trộm và không đủ thú để săn.
Mụ Năm	Tao cũng có ý đó. Rừng ở Việt Nam hết sạch động vật rồi. Tao đã mở rộng phạm vi sang Lào. Rừng bên đó vẫn còn tốt cho công việc của tụi mình trong mấy năm nữa.
Tiết Giao	Rừng ở đây chưa hết hẳn thú vật đâu. Tôi đem tới cho bà một con hoẵng đáng yêu này – thịt ngon, da đẹp, nanh khỏe – tất cả đều đáng giá.
Mụ Năm	Gì chứ? Không có hổ hay báo à? Hàng của mày ngày càng nhỏ và ít hơn. Chắc chẳng bao lâu nữa mày sẽ chỉ đem tới cho tao cáo và sóc.
Tiết Giao	Vớ vẩn. Mấy cái bẫy ghi hình của đám kiểm lâm giúp tôi tìm được bọn thú. Đó là một trò thú vị giữa tụi này.
Mụ Năm	Được rồi, tiền nè. Mà nhớ đừng có kiếm tao nếu mày không tìm được hổ hay ngựa voi. Hay là mày kiếm cho tao mấy thứ đặc biệt như con vượn cáo còn sống cũng được. Người ta thích nuôi chúng làm thú cưng lắm.
Tiết Giao	Động vật sống phiền toái lắm. Bà phải cho nó ăn rồi giữ không để nó mắc bệnh gì nữa.
Mụ Năm	Mấy con thú nhỏ còn sống mang đến lợi nhuận nhiều hơn. Mày hãy cân nhắc đi. Mày có thể tuyển thêm trợ tá.

Cảnh 5

Tại văn phòng kiểm lâm của Ly Tinh

Hồ Nguyệt Cô	Đáng lẽ tôi nên tháo cái bẫy ra, nhưng tôi lại sợ để mất dấu thằng săn trộm.
Ly Tinh	Cô làm như vậy là đúng. Lẽ ra tôi cũng nên cẩn thận hơn, nhưng tôi lại sợ để mất dấu cô. <i>(họ cùng cười lớn)</i>
Hồ Nguyệt Cô	Tôi đã đi theo Tiết Giao tới 1 cửa tiệm của một người phụ nữ. Hình như họ biết nhau rõ lắm.
Ly Tinh	Chắc chắn bà ta là người được bên Quỹ Quốc tế Bảo tồn Thiên Nhiên gọi là “nghị phạm số 5”. Bà ta bị Chính quyền bắt giữ nhưng sau đó hối lộ để được phóng thích.
Hồ Nguyệt Cô	Nếu Chính phủ không ngăn bà ta lại, chúng ta phải tìm cách khác.
Ly Tinh	Cách gì? Giờ ta còn vô vọng hơn trước. Tôi chẳng thể trở lại khu rừng cho tới lúc

	mắt cá chân lạnh lại. Tôi thấy mình như một kẻ ngốc.
Hồ Nguyệt Cô	Tôi sẽ đảm nhận công việc thay ông.
Ly Tinh	Tôi sẽ không để cô đi một mình đâu.
Hồ Nguyệt Cô	Ông chẳng thể nào làm khác được. Nhưng ông cũng có thể làm gì đó ở chỗ này. Ông hãy hù dọa mẹ Năm một hồi đi.
Ly Tinh	Mẹ ta không dễ bị hù đâu. Mẹ ta cho là mình có thể mua chuộc bất cứ ai.
Hồ Nguyệt Cô	Vậy thì ông hãy tìm cách khác làm mẹ ta sợ. <i>(đứng lên bỏ đi)</i>
Ly Tinh	Cô đi đâu vậy?
Hồ Nguyệt Cô	Tôi sẽ đi hù dọa Tiết Giao.

Cảnh 6

Tiết Giao tới cửa tiệm và ngạc nhiên thích thú khi thấy Hồ Nguyệt Cô#3 thay vì Số 5 mẹ Năm.

Tiết Giao	Mẹ Năm đâu rồi em?
Hồ Nguyệt Cô	Bà ấy đi Lào 1 tuần.
Tiết Giao	Vậy hả? Em sẽ thay thế trong khi mẹ ta vắng mặt à?
Hồ Nguyệt Cô	Đúng vậy.
Tiết Giao	Ồ, phải nói là em trông khá hơn hẳn mẹ phù thủy già đó. Nhìn mẹ ta rất ngứa mắt.
Hồ Nguyệt Cô	Anh có mang tới thứ gì không?
Tiết Giao	Dành riêng cho em thôi đó. <i>(Anh kéo ra một con báo)</i>
Hồ Nguyệt Cô	<i>(Thốt lên đầy ngạc nhiên)</i> A, một con báo. Một loài mới đẹp làm sao! Còn nữa không?
Tiết Giao	Con này chẳng đặc biệt gì.
Hồ Nguyệt Cô	<i>(kéo ra một con khác)</i> Một con cáo!
Tiết Giao	Anh không định tóm nó đâu. Chẳng qua là nó mắc bẫy. Con này em muốn trả bao nhiêu cũng được.
Hồ Nguyệt Cô	Nhưng nó rất đẹp đây chứ. <i>(trông cô như muốn khóc)</i> Thường thì cáo thông minh lắm, đâu dễ gì mắc bẫy. <i>(tự nói với bản thân)</i> Chắc hẳn là nó gặp sự cố gì thôi. Có thể nó bị bệnh, hoặc bị đói. <i>(Nói với Tiết Giao)</i> Anh có gắn mồi vào cái bẫy không?
Tiết Giao	Không, anh chỉ giấu bẫy dưới bóng lá cây như thường lệ. Chắc là có vài con cáo không được thông minh.
Hồ Nguyệt Cô	<i>(đưa tiền cho anh ta)</i> Bà Năm đã bảo tôi biết số tiền cần phải đưa, cho nên anh chớ đòi hỏi thêm. <i>(Anh đẩy tay cô)</i>
Tiết Giao	Cho em luôn đó. Em đừng nói lại cho mẹ già đó biết.

Hồ Nguyệt Cô	(mim cười) Lại đây, chúng ta sẽ ăn mừng thành công của anh.
Tiết Giao	<i>(choàng tay qua người cô ấy)</i> Anh biết anh ở đâu mà. <i>(bóng của họ uống mừng và khiêu vũ; mặt Tiết Giao đỏ lên vì rượu)</i>
Tắt đèn	
Cảnh 7	
<i>Tiết Giao săn trong rừng. Nghe tiếng động, anh quay lại và phát hiện Hồ Nguyệt Cô đang bám theo mình.</i>	
Tiết Giao	Anh đã nói với em là anh không muốn phụ nữ vào chỗ này rồi mà.
Hồ Nguyệt Cô	Em phải theo anh chứ. Em không chịu để anh ra khỏi tầm mắt em đâu. Hơn nữa, em muốn tận mắt nhìn thấy khả năng của anh.
Tiết Giao	Không được. Anh chỉ đi một mình thôi. Em về đi. Em đang làm vương chân anh đó.
Hồ Nguyệt Cô	Nhưng mà bà Năm nói là bà ta muốn những con thú còn sống. Em có thể giúp anh giữ mạng sống của chúng.
Tiết Giao	Em có thể sưởi ấm cho anh thì được.
Hồ Nguyệt Cô	Em sẽ làm như vậy. <i>(vòng cánh tay cô qua người anh)</i>
Tiết Giao	Em xem, em vừa làm đất tung lên và xóa mất dấu vết rồi đó. Em đi về đi.
Hồ Nguyệt Cô	Bốn con mắt vẫn tốt hơn hai con mà anh.
Tiết Giao	Chỉ tốt khi mắt em tập trung chú ý thôi. Hãy cẩn thận và giữ yên lặng.
Hồ Nguyệt Cô	Được rồi. <i>(họ đi, cô bí mật lật 1 viên đá và cọ xát tay mình vào đó.)</i>
Tiết Giao	<i>(ẩn nấp)</i> Cô ta sắp làm gì đó. Ta phải tìm hiểu cho ra. <i>(bí mật quan sát. Hồ Nguyệt Cô lại lật 1 viên đá và xoa tay vào nó. Cô bứt 1 sợi tóc rồi buộc viên đá.)</i>
Tiết Giao	Ah. <i>(nói với chính mình)</i> Một cách để lại dấu hiệu, mà sao lại làm như vậy? Dấu hiệu đó dành cho ai? Bọn kiểm lâm à?
Hồ Nguyệt Cô	<i>(Hồ Nguyệt Cô ngẩng đầu nghe ngóng. Đánh hơi. Cô cảm nhận có thú vật ở gần. Cô cố ý sảy chân gây ra tiếng ồn và làm gãy một nhánh cây.)</i>
Tiết Giao	Khốn kiếp! Cô ta vừa làm cho con gì đó hoảng sợ mất rồi. Giờ cô ả đi đâu rồi? Cô ta biến mất rồi. Có phải cô ta chỉ là do ta tưởng tượng ra không vậy? Hay đó là hồn ma bóng quế? <i>(Hắn bỏ chạy)</i>
Hồ Nguyệt Cô	<i>(Chạy vào)</i> Hồ Tinh!
Hồ Tinh	<i>(Hồ Tinh chạy vào)</i> Có chuyện gì vậy?
Hồ Nguyệt Cô	Thằng thợ săn giết chết người họ hàng của thiếp rồi. Hắn chẳng quan tâm hắn bắt được thứ gì, miễn nó có thể đem bán lấy tiền. Chàng hãy ở trong hang vài ngày cho an toàn tới khi thiếp ra dấu cho chàng.

Hồ Tinh	Ta còn phải đi kiếm ăn.
Hồ Nguyệt Cô	<i>(đưa thức ăn cho anh)</i> mấy cái xương gà vẫn còn dính nhiều thịt lắm. Chàng mau đi đi! <i>(cả 2 chạy đi theo 2 hướng đối lập)</i>
Tiết Giao	<i>(chạy tới, thấy Hồ Tinh chạy đi)</i> Một con cáo! Đúng như ta nghi ngờ. Nếu ta thuyết phục được cô ta trở thành con cáo, ta có thể bán cô ấy với giá cao. Thậm chí ta có thể bắt được cả đôi. Để xem nào. Phải làm gì đây? <i>(đột nhiên hấn rên rỉ và té xuống đất)</i>
Hồ Nguyệt Cô	<i>(bước vào)</i> Có chuyện gì à? Bây giờ anh là người có cái mặt đỏ lấm đó.
Tiết Giao	<i>(rên)</i> Đau!
Hồ Nguyệt Cô	Nói đi, có thể tôi giúp được anh.
Tiết Giao	Đột nhiên anh đau khủng khiếp. <i>(la hét trong đau đớn)</i>
Hồ Nguyệt Cô	<i>(nói với chính mình)</i> Quần quai cái kiêu thua cả một con vật đang mắc bẫy.
Tiết Giao	Anh bị rấn cắn.
Hồ Nguyệt Cô	Ở đâu?
Tiết Giao	Ở chân.
Hồ Nguyệt Cô	Tôi có thấy vết đỏ nào đâu.
Tiết Giao	<i>(rên)</i> Hôm qua muỗi chích anh quá trời. Chắc anh bị sốt rét hay sốt xuất huyết rồi quá.
Hồ Nguyệt Cô	<i>(Đặt tay lên trán anh)</i> Không bị sốt.
Tiết Giao	<i>(rên nữa)</i>
Hồ Nguyệt Cô	<i>(nói với bản thân mình)</i> Đúng là điên quá tê! <i>(nói với anh)</i> Chắc cơn sốt là ở trong tim anh.
Tiết Giao	Đúng! Đúng đó em à. Tình yêu anh dành cho em đã khiến anh bị choáng ngợp.
Hồ Nguyệt Cô	Ý tôi là ngọn lửa của lòng tham khiến anh phát sốt.
Tiết Giao	Ồi, giúp anh với! Em biết anh đâu phải là người xấu.
Hồ Nguyệt Cô	Không phải sao? Vậy lòng tham và trò dối trá ngu ngốc của anh biến anh thành thứ gì rồi? Một con thú hả? <i>(cô đứng dậy quay đi)</i>
Tiết Giao	Đừng đi mà! Em đừng bỏ anh.
Hồ Nguyệt Cô	Tôi biết anh muốn gì rồi.
Tiết Giao	<i>(ngạc nhiên)</i> Em biết sao?
Hồ Nguyệt Cô	Anh tưởng có thể đánh lừa tôi bằng vở kịch lố bịch của anh hả?
Tiết Giao	Vậy là em biết... và em sẽ không đưa nó cho anh đúng không?
Hồ Nguyệt Cô	Ngọc Người của tôi không giúp được anh đâu. Anh phải tự tìm được và trân trọng những thứ thuộc về anh.

Tiết Giao	Em không thương anh rồi.
Hồ Nguyệt Cô	Thương anh với cái giá phải trả là cả cuộc sống của tôi hay sao? Đêm trước anh cũng luôn khăng khăng nói là anh yêu tôi mà.
Tiết Giao	Anh yêu em mà. Con đau này đang dần mang anh rời xa em. Hãy giúp anh... giúp cả chúng ta.
Hồ Nguyệt Cô	Không, lần này anh không lừa được tôi đâu. Tình yêu không phải lúc nào cũng làm người ta trở nên ngớ ngẩn. Nhưng mà... Tôi muốn thương lượng với anh.
Tiết Giao	Thương lượng cái gì hả em?
Hồ Nguyệt Cô	Kể cả khi đã biết anh dối trá và tàn ác, tôi vẫn sẵn lòng từ bỏ thứ quý nhất của mình. Qua đó tôi sẽ chứng tỏ sự rộng lượng của mình với tư cách là con người. Và đổi lại, anh cũng phải chứng minh điều đó ở anh. Một tên đàn ông như anh có khả năng thực hiện được một hành động cao quý hay không?
Tiết Giao	Làm cách nào để chứng minh cho em thấy đây?
Hồ Nguyệt Cô	Vật tôi đưa anh không chỉ là viên ngọc mang phần con người của tôi mà đó là thứ giúp anh có cơ hội khám phá phần ‘người’ của anh. ‘Con người’ chẳng qua chỉ là lớp vỏ nguy trang của tôi; còn ở anh thì phần đó vẫn đang bị giam cầm. Khi tôi tự giải thoát chính mình, tôi cũng cho anh cơ hội được tự do. Hãy nhận lấy viên ngọc quý giá này, và trở thành một người tốt hơn nhé. <i>(cô đặt viên ngọc vào tay anh và từ từ múa may quay về thành cáo)</i>
Tiết Giao	Khoan đã! Anh trả nó lại cho em đây. Em đừng đi! Anh thật lòng yêu em.
Hồ Nguyệt Cô	Quá trễ, quá trễ rồi.
Tiết Giao	Quay lại với anh đi.
Hồ Nguyệt Cô	Hãy làm theo những gì tôi nói và linh hồn tôi sẽ giúp cho sự nghiệp của anh. Còn nếu không thì tôi sẽ mãi mãi đến ám anh hằng đêm đây. Anh sẽ không bao giờ ngủ được nữa đâu. Anh sẽ trở thành một con quái vật thật đó.
Tiết Giao	Em quay lại đi mà.
Hồ Nguyệt Cô	Tôi không thể nói được ngôn ngữ của anh nữa. Hãy học ngôn ngữ của tôi. <i>(cô lùi vào sau một đồng vải lụa)</i>
Tắt đèn	
Cảnh 8 <i>(Hồ Nguyệt Cô #1 kêu và Hồ Tinh chạy tới)</i>	
Hồ Tinh	Ôi hiền thê thân yêu của ta! <i>(2 con cáo nhảy cùng nhau)</i> Ta quá đổi mừng vui khi thấy nàng bình an trở về.
Hồ Nguyệt Cô	Chàng chính là phu quân mặt đỏ thật sự của thiếp. <i>(sân khấu tối đi, Cự Rùa xuất)</i>

	<i>hiện)</i>
Cụ Rùa	Ngươi thành công chứ?
Hồ Nguyệt Cô	Ta đã làm tốt nhất trong khả năng của mình. Loài vật chúng ta đã lên tiếng, và cho loài người thêm một cơ hội. Bây giờ chỉ tùy thuộc vào quyết định của họ chọn con đường nào để đi thôi.
Cụ Rùa	Mong là mọi việc sẽ tốt đẹp. <i>(4 chân của con rùa rút vào, để cho thân của con rùa trở thành ánh trắng và hình ảnh Chú Cuội hiện ra.)</i>

Hết.